

Listening #188: ASR Emitter II Exclusive

[Art Dudley](#) | Jul 26, 2018

The Emitter II Exclusive integrated amplifier, from German manufacturer ASR Audio, challenged my idea of what I could expect from a solid-state amplifier and my thoughts of what might be the best amp for driving a pair of [Quad ESL](#) loudspeakers—revelations that were more or less inseparable. After hearing my friend and former neighbor Neal Newman drive his own ESLs with a *ca* 1975 sample of the Quad 303—a solid-state amplifier rated at 45Wpc into 8 ohms—and after my experiences, in 2016, driving my ESLs with a borrowed sample of the 18Wpc, solid-state [Naim Nait 2](#), I began to think that Quad-friendly transistor amps are easier to find than their tubed counterparts.

آمپلی فایر یکپارچه ی Emitter II Exclusive، محصولی از ASR Audio Systeme تولید کننده ی آلمانی، نظر من درباره ی آنچه می توانم از یک آمپلی فایر ترانزیستوری (Solid-State) توقع داشته باشم و افکارم در مورد اینکه چه آمپلی فایری می تواند بهترین گزینه برای راه انداختن یک جفت بلندگوی Quad ESL باشد را به چالش کشید - الهاماتی که کم و بیش غیر قابل تفکیک

بودند. پس از آنکه من صدای بلندگوهای ESL متعلق به دوست و همسایه ی سابقم، نیل نیومن، را در حالیکه با یک نمونه از آمپلی فایر Quad 303 ساخت سال ۱۹۷۵ – که آمپلی فایر ترانزیستوری ۴۵ وات در ۸ اهم بود – درایو شده بود را شنیدم، و بعد از تجربه ی شخصی ام در سال ۲۰۱۶، که بلندگوهای ESL خودم را با یک نمونه ی امانتی از آمپلی فایر ترانزیستوری ۱۸ وات Naim Nait 2 درایو کردم، کم کم داشتم به این فکر می کردم که شاید آمپلی فایرهای ترانزیستوری مناسب برای Quad را بیشتر و راحتتر می توان یافت در قیاس با آمپلی فایرهای لامپی در همان رده.

The ASR turned supposition into certainty: Of the many tubed amps I've tried with my Quad ESLs, only the [Lamm Industries ML2.2](#) and [Miyajima Laboratory 2010](#)—the former a monoblock, the latter a stereo amp that sounds best when strapped for mono—equal or surpass the musicality and the clarity of sound I'm enjoying right now with the ASR.

آمپلی فایر ASR، اما، پاشنه ی شک و تردید را به سمت یقین چرخاند: از میان تمام آمپلی فایرهای لامپی ئی که تاکنون با Quad ESL خودم امتحان کرده ام، فقط مدل ML2.2 از Lamm Industries و Miyajima Labs 2010 – اولی یک مونوبلاک بود، دومی یک آمپلی فایر استریو بود که اگر بصورت مونوبلاک از آن استفاده می شد صدایش عالی می بود – ممکن است دقیقن برابر و یا ذره ئی برتری در موزیکالیت و شفافیت نسبت به این صدایی داشته باشند که اکنون با ASR از آن بسی لذت میبرم.

The Emitter II Exclusive also challenged my ideas of what constitutes an *integrated* amplifier. In choosing electronics for review, I often gravitate toward integrated, if only because I like writing about things that offer a certain level of thrift while taking up as little space as possible—and so it was when I accepted the offer of a review loaner from Gideon Schwartz of Audio Arts, ASR's distributor and sole retailer in North America. I was shocked when Schwartz arrived at my house with four very large boxes, none of which I could lift by myself, and one of which I could scarcely handle with assistance. And that's to say nothing of the price: \$27,000, as configured for this review. This four-box amplification system—*five* boxes, if you count the compact but chunky, Corian-encased remote-control handset—was unlike anything else my system has hosted.

آمپلی فایر Emitter II Exclusive همچنین ایده ی من را از آنچه می تواند یک آمپلی فایر ترانزستوری یکپارچه را تشکیل دهد نیز به چالش کشید. برای انتخاب یک کامپننت الکترونیکی به منظور نوشتن ریویو، من اغلب توجه خود را معطوف سیستم های یکپارچه (Integrated) می کنم، چراکه دوست دارم برای چیزهایی ریویو بنویسم که تا حدی رفاه کاربر را در نظر داشته اند و البته تا حد ممکن فضای زیادی را اشغال نکنند – پس این دقیقن چیزی بود که وقتی تقاضای امانت دادن این آمپلی فایر را برای نوشتن ریویو از آقای گیدیون شوارتز از کمپانی Audio Arts، نماینده انحصاری ASR Audio Systeme در کل آمریکای شمالی، پذیرفتم در نظر داشتم. من به واقع شوکه شدم وقتیکه آقای شوارتز به همراه چهار جعبه ی خیلی بزرگ، که هیچ یک از آنها را نمی توانستم به تنهایی بلند کنم، و فقط یکی از جعبه ها را توانستم با یاری گرفتن جابجا کنم، مقابل منزل من حاضر شد. و چیزی هم از قیمت ۲۷/۰۰۰ دلاری مدلی که برای این ریویو تنظیم شده نمی گویم. این سیستم تقویت کننده ی صدای ۴ جعبه ئی – البته با احتساب جعبه جمع و جور با در تا شوی یونیت کنترل از راه دوری که خود از جنس کوریان است تعداد جعبه ها جمعن ۵ بسته است – با هیچ یک از کامپننت هایی که تاکنون توسط سیستم من میزبانی شده اند شباهتی نداشت.

Description

ASR makes two basic amplifier models, the Emitter I and [Emitter II](#). Both are solid-state stereo amplifiers, both have three active stages—input, driver, output—and both are fitted with source-selector switches, stereo volume controls, and multiple pairs of line-level input jacks.

توضیحات

کمپانی ASR دو مدل پایه ی آمپلی فایر را تولید می کند، Emitter I و Emitter II. هر دو آمپلی فایرهایی Solid-State و استریو می باشند، هر دو ۳ مرحله فعال دارند – ورودی، درایور و خروجی – و هر دو به سویچ انتخاب سورس، کنترل ولوم استریو، و چندین جفت ورودی Line-Level مجهزند.

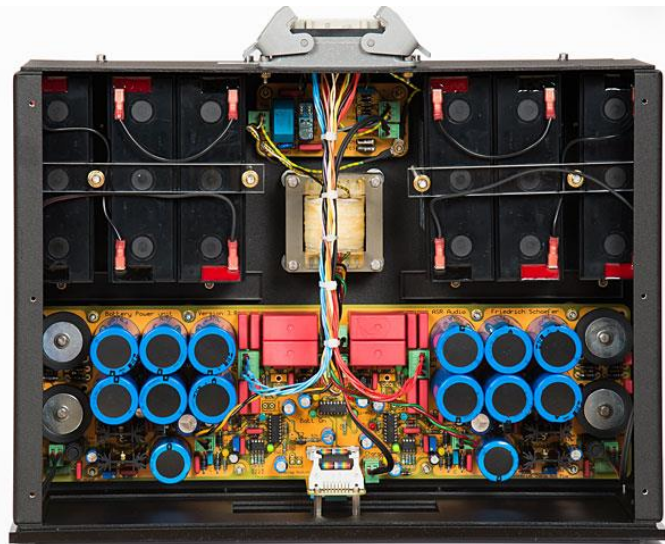
Sounds like an integrated amp, right? That was my thinking—although on ASR's website, Friedrich Schaefer, the company's cofounder and designer of all their products, seems to chafe at that label, instead describing the Emitters as power amplifiers with sensitive front ends and very-high-quality volume controls (more on the latter in a moment).

آیا صدایش مانند یک آمپلی فایر یکپارچه (Integrated) است؟ این چیزی بود که من هم اول فکر می کردم - گرچه داخل وبسایت ASR، آقای فردریش شافر، مؤسس کمپانی و طراح همه ی محصولاتشان، ظاهرن به این نظر و برجسب تاخته است، و به جای آن Emitter را یک پاور آمپلی فایر مجهز به یک پری آمپلی فایر حساس و ولوم کنترل‌های بسیار با کیفیت (که در ادامه به آن می پردازیم) توصیف نموده است.

Consider that ASR's amps also use outboard power supplies—not just wall warts, or little boxes you can hide on the floor behind your equipment rack, but steel-and-acrylic enclosures each measuring 16.9" wide by 5.9" high by 15.6" deep and weighing 71 lb. The basic version of the Emitter I requires one of those outboard supplies, the Emitter II needs two, and the Emitter II Exclusive presently in my system adds a third—a battery pack, including a built-in automated charging system, that powers only the amp's input stage, and is identical in size and similar in weight to the other two.

در نظر داشته باشید که آمپلی فایرهای ASR Emitter از منبع تغذیه های جداگانه نیز استفاده می کنند - البته نه فقط بصورت چند جعبه ی کوچک قابل نصب روی دیوار، یا انواع دیگری از جعبه های کوچکی که می توان به راحتی در

گوشه ئی روی زمین یا پشت رک سیستم ها مخفی شان کرد، بلکه محفظه هایی بزرگ جثه از جنس استیل و اکریلیک هستند که هر یک ابعادی برابر با ۴۶ سانتیمتر عرض، ۴۰ سانتیمتر عمق و ۱۶ سانتیمتر ارتفاع و وزنی برابر با ۳۲ کیلوگرم دارند. ورژن پایه ی Emitter I مجهز به یک دستکاه از این منبع تغذیه های جداگانه است، اما مدل Emitter II به ۲ دستگاه منبع تغذیه نیاز دارد، و نهایتن مدل Emitter II Exclusive که هم اینک در اختیار من است، سومین یونیت را نیز به این مجموعه می افزاید - که یک پک باتری است، شامل یک سیستم شارژ داخلی کاملن خودکار شده، که فقط وظیفه ی برق رسانی به طبقه ی ورودی های آمپلی فایر (اصطلاحن طبقه ی پری آمپلی فایر) را دارد، و از نظر ابعاد و وزن نیز مانند دو یونیت دیگر است.

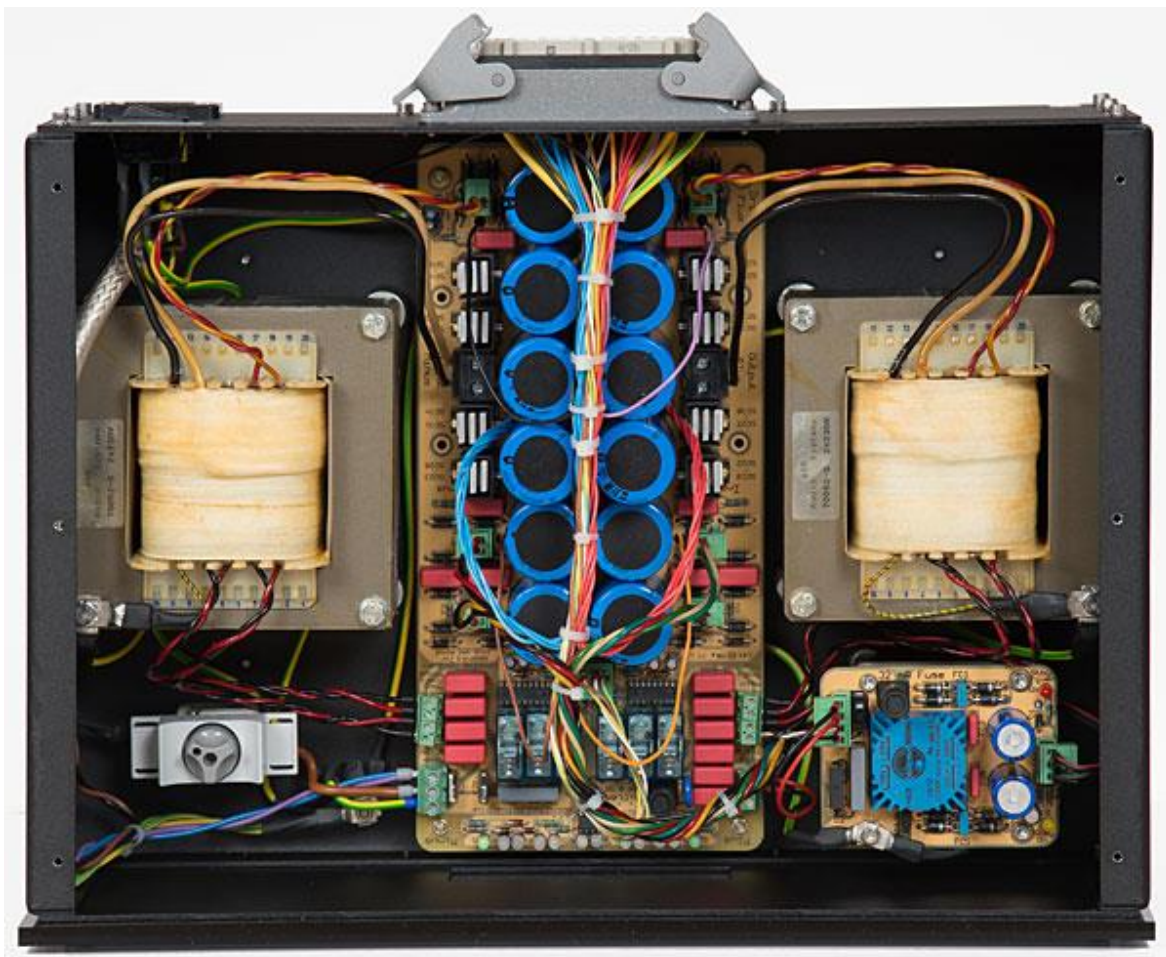
The amplifier itself sports an acrylic enclosure with generously sized aluminum-alloy heatsinks and much-larger-than-average dimensions of 22.4" wide by 9.1" high by 17.3" deep. It weighs 103 lb. I don't know if that weight spec includes the three 8'-long, multiple-conductor umbilical cables—each 0.625" in diameter and terminated with its own industrial-style, cast-aluminum-encased, clamp-on connector—that are hardwired to the rear panel and reinforced at that juncture with a massive strain-relief nut. The entire Emitter II Exclusive system weighs over 300 lb and takes up about 4.75 cubic feet. If you're considering buying an integrated amplifier because you want something small and easy to handle, this is perhaps not your best option.

خود یونیت آمپلی فایر هم در محفظه ئی از جنس اکریلیک، به همراه هیت سینک هایی که با دست و دل بازی تمام از آلیاژ آلومینیوم تراش خورده است، و البته ابعادی به مراتب بزرگتر از اندازه های معمولی با عرضی برابر با ۵۷ و عمق ۴۷ و ارتفاع ۲۳ سانتیمتر. وزن یونیت اصلی آمپلی فایر برابر با ۴۷ کیلوگرم است. دقیقن نمیدانم که آیا این وزن شامل ۳ کابل ۲/۵ متری - که هر یک حدود ۲ سانتیمتر قطر دارند و انتهای هر کدام با یک کانکتور قفل شونده، ساخته شده از آلومینیوم قالب ریزی شده با استاندارد صنتی، بسته شده است - که بصورت سخت افزاری به پنل پشت متصل و سپس با استفاده از یک مهره ی بزرگ و سنگین در جای خود استوار شده اند، نیز می شود یا نه. یک مجموعه ی کامل Emitter II Exclusive بالغ بر ۱۴۰ کیلوگرم وزن و فضایی برابر با ۱۳۴/۵ لیتر را نیز اشغال می نماید. چنانچه قصد خرید یک آمپلی فایر یکپارچه ی جمع و جور و قابل جابجایی راحت را در سر دارید، احتمالن این آمپلی فایر بهترین گزینه برای شما نیست.

One of Schaefer's design goals, as stated on ASR's website and in the very comprehensive manual supplied with my review sample, is to avoid contaminating the audio signal with electromagnetic radiation from mains transformers and rectifiers—hence the outboard power supplies. But he also believes in the virtues of *stiff* power-supply circuitry that can supply abundant current with ease, and in which that current is kept clean not only by means of buffering capacitors but by power transformers that are themselves resistant to noise. For that last reason, Schaefer builds his power supplies around *enormous* frame-style transformers made by the Philbert Mantelschnit company. He says that these step-down transformers are made and wound in such a way that they also act as *isolation* transformers, thus preventing high-frequency AC line noise from breaking through to the audio circuitry.

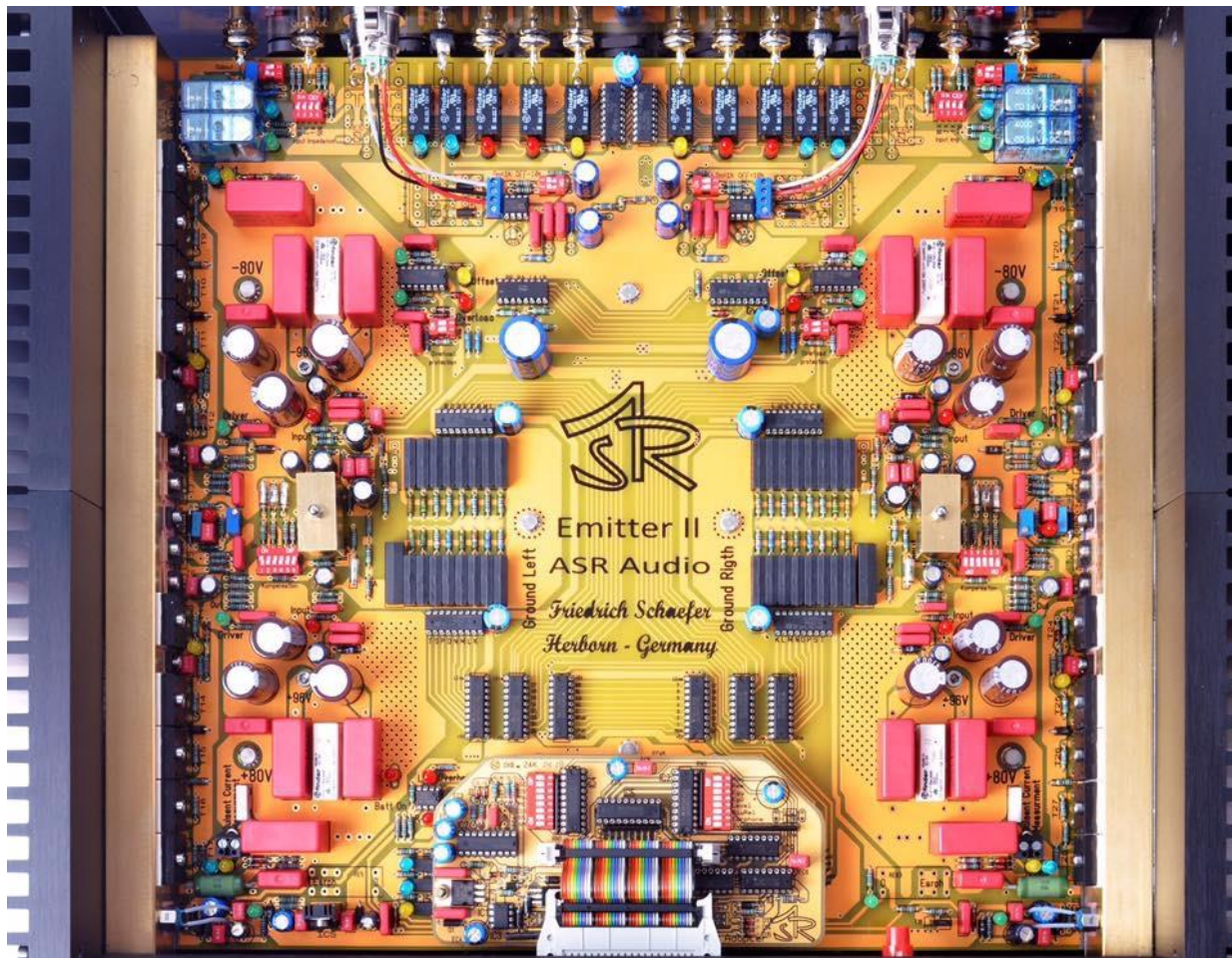
یکی از اهداف در طراحی آقای شافر، مطابق آنچه که در وب سایت کمپانی ASR اظهار شده، و همچنین در دفترچه راهنمای بسیار مفصل و جامعی که همراه با نمونه ی ریویو آمده، نیز تشریح شده است، پرهیز از آلوده شدن سیگنال های صوتی به تشعشعات الکترومغناطیسی ئی است که از محل ترانسفورمرها و رکتیفایرها (یکسو کننده ها) بر میخیزند - ازینرو تمام منابع تغذیه برق از آمپلی فایر جدا شده اند. اما وی همچنین به تمامی ارزش های مدارهای منبع تغذیه ی پُر مایه ئی باور دارد که می تواند مقدار زیادی جریان را به سادگی تامین کند، و این جریان در داخل آن نیز، نه تنها با اتکا بر خازن های حائل (Buffer) با ظرفیت بالا بلکه به کمک ترانسفورمرهای قدرتی که خودشان در برابر نویز مقاومت می کنند، پاکیزه و تمیز نگاه داشته می شود. برای فراهم آوردن ترانسفورمرهای قدرتی با چنین ویژه گی ئی، آقای شافر منبع تغذیه هایش را در اطراف ترانسفورمرهای گول آسائی که توسط کمپانی فیلبرت مانتلشنیت ساخته می شوند بنا نموده است. وی اظهار می دارد که این ترانسفورمرهای کاهنده به نحوی ساخته و پرداخته شده اند که همچنین بعنوان ترانسفورمرهای ایزولاتور نیز ایفای نقش کنند، بنابراین از عبور نویزهای فرکانس بالای خطوط برق AC و ورودشان به مدارهای صوتی جلوگیری می کنند.

None of the above explains why the Emitter II amplifier unit is itself so large. Schaefer is on record as favoring signal paths that are as short as possible, yet the amp's main circuit board, made from FR4 glass-reinforced epoxy laminate, measures a healthy 14" square. That said, the board is not only one of the most cleanly laid-out and well-constructed I've ever seen, it's also strangely beautiful, from its gold-plated traces—juxtaposed against the green of the PCB material, they gleam a beautiful mustard yellow—to the neatly executed logo and Schaefer's signature. Its beauty is enhanced by the use, throughout various portions of the circuit, of multicolored LEDs—*dozens* of them. At first I didn't know whether the LEDs were chosen for their electroluminescence or simply their aptness as low-voltage diodes, but as I read through the manual, I learned that each combination of colors tells a story. Several pages of the manual are devoted solely to explaining what each color in each unique position means—associations I'm scarcely capable of comprehending as I read the explanations, let alone of remembering.

اما هیچ یک از موارد بالا توضیح نمی دهند چرا یونیت اصلی آمپلی فایرهای Emitter تا این حد بزرگ و سنگین اند. آقای شافر مشهور است به اینکه همیشه در طراحی هایش کوتاه ترین مسیرها را برای انتقال سیگنال های صوتی ترجیح می دهد (مترجم) - روش مینیمالیسم در طراحی مدارهای صوتی)، اما هنوز بُرد اصلی مدارهای آمپلی فایر، ساخته شده از لمینیت اپوکسی تقویت شده با شیشه ی FR4، یک مربع ۳۶ سانتیمتری چاق و چله است. لازم به ذکر است، برد اصلی نه تنها یکی از تمیزترین طراحی های مدار و خوش ساخت ترینهایی است که تاکنون دیده ام، بلکه به نحوی نا آشنا زیبا نیز هست، از خطوط مدار طلاکاری شده اش - که روی رنگ سبز مواد سازنده ی PCB، رنگ زرد خردلی زیبایی را بازمی تاباند - تا لوگوی کمپانی ASR Audio Systeme که با دقت و ظرافت به همراه امضای فردریش شافر روی آن حک شده است. این زیبایی ها با استفاده از ال ای دی های چند رنگی که در جای تا جای برد اصلی به کار رفته اند، بهینه شده است - چند جین از آن نورهای چشم ربا. نخست نمیدانستم که آیا این ال ای دی ها برای خواص الکترومیکانیکی شان بکار گرفته شده اند یا، ساده تر از آن، به دلیل کاربردشان به عنوان دیویدهای ولتاژ-پایین از آنها بهره جسته شده است، اما همچنان که دفترچه راهنما را بیشتر مطالعه کردم، آموختم که هر یک از ترکیب های این رنگ ها داستانی برای گفتن دارند. صفحات متعددی از دفترچه راهنما منحصرن به تشریح اینکه هر یک از رنگها در موقعیت خاص چه معنایی دارد اختصاص یافته اند - در حالیکه این توضیحات را

می خواندم با نوعی از تداعی معانی مواجه میشدم که من به ندرت قادر به درک آنها هستم، فارغ از مشکل به یاد سپردنش!

In any event, those LEDs are visible through the amp's translucent front, top, and rear panels—as are the lights inside the outboard power supplies, albeit only through their front panels. From my listening seat, especially with the living-room lights dimmed, the effect was charming. I see from their website that ASR offers a version of the Emitter II with a fully transparent acrylic case; were I to spend almost 30 large on an ASR, that's surely the version I'd buy.

در هر وضعیتی، آن ال ای دی ها از توی پنل های شفاف جلو، بالا و پشت آمپلی فایرها قابل دیدن اند - همانگونه که ال ای دی های داخل یونیت های منبع تغذیه و پک باطری نیز قابل رویت اند، هرچند فقط از توی صفحه ی شفاف جلویی دیده می شوند. از مکانی که صدلی مخصوص شنیدن من قرار دارد، به ویژه در حالیکه نور اتاق را نیز با دایمر کم کرده ام، تاثیر این نورها سحرانگیز بود. من داخل وب سایت ASR دیدم که آنها ورژنی را بنا به سفارش عرضه می کنند که بدنه ی آن کاملن از اکریلیک شفاف ساخته می شود (مترجم - با نام Clear Blue)؛ اگر قرار بود روزی حدود ۳۰/۰۰۰ دلار خرج تهیه ی یک ASR کنم، قطعن این ورژن گزینه ئی می بود که انتخاب می کردم.

More Description

The Emitter II Exclusive lacks a phono stage, but does offer far more than the usual number of options for connecting line-output sources. (ASR offers two different outboard phono stages.)

توضیحات بیشتر

آمپلی فایرهای Emitter فونو استیج ندارند، اما تعداد قابل توجهی از گزینه ها برای سورس Line-Output به منظور متصل شدن به امیترها را ارائه می نماید. (کمپانی ASR در حال حاضر دو مدل های - اند از فونو استیج ها را تولید می کند.)

Of the amp's seven inputs, 1 and 2 are for unbalanced sources, and have gold-plated RCA jacks. Inputs 3 and 4, with gold-plated WBT Nextgen RCA jacks, are also for unbalanced sources, and are described as offering "the shortest signal path to the amplifier part." Dual-mono DIP switches on the main circuit board let the user select, for inputs 1-4, one of five input impedances, ranging from 500 to 22k ohms.

از میان هفت جفت ورودی Emitter II Exclusive، ورودی های 1 و 2 مخصوص سورس های غیربالانس هستند، و از جک های RCA آب طلا شده استفاده شده است. ورودی های 3 و 4، با جک های RCA آب طلا شده ی مدل NextGen محصول کمپانی WBT، مجدداً برای سورس های غیربالانس، که بنا بر توضیحات داخل دفترچه "کوتاهترین مسیرها برای انتقال سیگنال به بخش های مختلف آمپلی فایر" را در اختیار قرار می دهند. (مترجم- بنا به سفارش تمامی پست های ورودی و خروجی RCA قابل ارتقاء به مدل NextGen محصول WBT می باشند). دو سری دیپ سویچ های مونوی-دوگانه (Dual-Mono) که روی برد اصلی نصب شده اند به کاربر این امکان را می دهند تا برای ورودی های 1 تا 4 یکی از پنج گزینه ی امپدانس ورودی، که از ۵۰۰ تا ۲۲۰۰۰ اهم دامنه دارند، را انتخاب کند.

Inputs 5 and 6 have XLR jacks (pin 1 ground, pin 2 positive, pin 3 negative), and are for connecting balanced sources. (As Friedrich Schaefer notes, the amp itself is an unbalanced design.) Another dual-mono pair of internal DIPs lets the user choose a balanced-input impedance of 1k or 10k ohms.

Input 7 is labeled D, for Direct. Another unbalanced input with WBT Nextgen RCAs, Direct is subject to the same impedance-setting DIP switches that affect unbalanced inputs 1–4. It bypasses the amp's source-selector relays and is connected, via solid-silver wire, straight to the Emitter II's volume-control system.

ورودی های 5 و 6 از جک های XLR بهره می گیرند (پین 1 گراند، پین 2 مثبت، پین 3 منفی)، و مخصوص اتصال سورس های بالانس می باشند. (همانگونه که فردریش شافر یادآوری می کند، طراحی خود آمپلی فایر بصورت غیربالانس بوده است.) دو ست کوچکتر از دیپ سویچ های مونوی-دوگانه ی نصب شده روی برد اصلی نیز به کاربر امکان می دهند تا از میان دو گزینه برای امپدانس ورودی های بالانس، یعنی 1k یا 10k اهم، یکی را انتخاب نماید. ورودی 7، اما، با برچسب D، برای اتصال دایرکت یا مستقیم است. این ورودی شامل یک جفت دیگر از جک RCA غیربالانس مدل NextGen ساخت WBT می شود، و همان امپدانس ورودی ئی را خواهد داشت که برای ورودی های غیر بالانس 1-4 تعیین شده است. این ورودی در واقع قسمت رله های انتخاب کننده ی سورس در آمپلی فایر را دور میزند (Bypass)، و از طریق یک سیم ضخیم از جنس نقره، مستقیم به سیستم کنترل کننده ولوم Emitter متصل می شود.

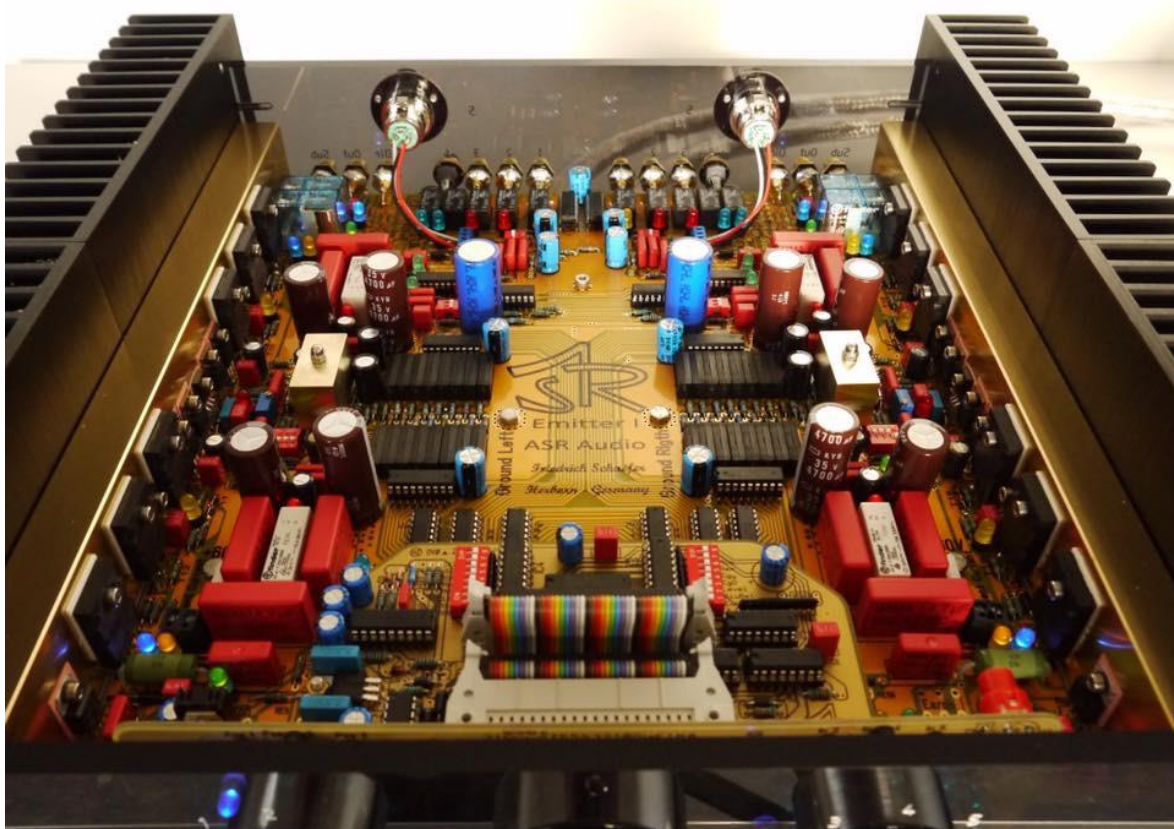
That volume control is something of a technical tour de force. Similar to the Variable-Gain Trans-conductance system found in Ayre Acoustics' KX-5 Twenty preamplifier and other Ayre products, the ASR system adjusts the volume not by resistively discarding gain, but by working with the amp's input stage to produce different *amounts* of gain. This volume system, its large control knob connected to an optical rotary encoder with no limit to its travel in either direction, offers the user two ranges of loudness, depending on the setting of the amp's four-position power switch: Set to O, the amp is off. Set to S, it's in standby, in which state its signal-switching and volume-control circuits are active but the output section is not. (Hypothetically, one could record from a source to a tape recorder in this mode.) Set to 1, the Emitter II is in an "energy-saving" mode in which the outputs of the power supplies are reduced, the driver and output stages operate at half their normal voltages, and a volume range of 0–61dB is available. And, set to 2, the amp functions at full power, with a volume range of 0–76dB.

سیستم کنترل ولوم چیزی در مایه های یک "تور- دو- نیرو" ی فنی است. شبیه به سیستم تقویت متغیر ترنس- کاندانس که من در پری آمپلی فایر آیره آکوستیک مدل KX-5 Twenty و دیگر محصولات آیره آکوستیک دیده بودم، سیستم ASR ولوم را، نه با از میان بردن قدرت با اعمال مقاومت زیاد، بلکه به وسیله ی کار کردن با طبقه ی ورودی های آمپلی فایر برای تولید و تامین مقادیر متفاوتی از قدرت، کنترل می نماید. این سیستم کنترل ولوم، همراه با ناب کنترل بزرگ تمام کرومی ئی که به یک رمزگذار دوار (روتاری) اوپتیکال (نوری) متصل است و هیچ محدودیتی در چرخش به هر دو جهت چپ و راست ندارد، به کاربر دو دامنه از بلندی صدا را ارائه می دهند، که به وضعیت انتخاب شده روی سویچ چهار حالتی اصلی (که دستگاه را روشن و خاموش نیز می کند) بستگی دارد: اگر روی وضعیت O باشید، آمپلی فایر خاموش می شود. وضعیت S برای حالت آماده باش یا Stand By است، که در این وضعیت مدارهای سویچ سیگنال و ولوم کنترل فعال اند اما قسمت خروجی ها کاملن غیر فعال است. (بصورت نظری، کاربر در این وضعیت می تواند از یکی از سورس هایش بر روی کاست دک ضبط کند). اما وضعیت 1 دستگاه Emitter را در حالت "ذخیره ی انرژی" یا "Energy Saving" روشن می نماید که در آن خروجی منابع تغذیه کاهش می یابند، درایورها و طبقه ی خروجی آمپلی فایر نیز با نیمی از ولتاژ نرمال کار می کنند، و بازه ی ولوم از صفر تا ۶۱ دسیبل فراهم است. و البته در آخرین وضعیت یعنی 2، آمپلی فایر با حداکثر توانش کار می کند، با بازه ی ولوم از صفر تا ۷۶ دسیبل.

The Emitter II's input stage is built around dual-mono sets of FET-input op-amps mounted on the undersides of chunky brass blocks. The driver stage uses MOSFETs, and the 10 output transistors per channel are also MOSFETs, each with its own ceramic isolator for electrical and mechanical isolation. These are mounted to solid brass bars that run the full depth of the amp and make contact with the large, side-mounted heatsinks, which are available in a variety of colors. (Going by the photos on the ASR website, the chrome-plated sinks are my favorites.) The Emitter II Exclusive's specified output is 250Wpc into 8 ohms, 500Wpc into 4 ohms, 900Wpc into 2 ohms, and 1400Wpc into 1 ohm, operating in class-AB. Given that the two loudspeakers I used with the ASR were my [DeVore Fidelity Orangutan O/93s](#) (93dB sensitivity, 10 ohms nominal impedance) and [Quad ESLs](#) (low sensitivity and wildly varying impedance, but usually happy with solid-state amps

rated between 20 and 100Wpc), I believe that power was not an issue in my system.

طبقه ورودی های Emitter II حول محور سی‌های مونوی-دوگانه ئی از تقویت کننده های- عملیاتی (Op-Amp) ورودی FET که همگی روی بلاک های ضخیمی از جنس برنج که در زیر برد اصلی قرار دارند نصب شده اند. طبقه ی درایور از ترانزیستورهای MOSFET بهره می برد، و همچنین هر ۱۰ ترانزیستوری که به هر کانال خروجی تخصیص داده شده اند نیز MOSFET هستند، که هر یک به منظور عایق شدن در برابر نویزهای الکتریکی و مکانیکی مجهز به ایزولاتور سرامیکی مخصوص خود است. این مجموعه از ترانزیستورها همگی روی میله هایی از جنس برنج نصب شده اند که در امتداد عمق دستگاه قرار داشته و با هیت سینک های بزرگ کناره های آمپلی فایر تماس دارند، هیت سینک هایی که در رنگ های گوناگونی قابل سفارش اند. (وقتی عکسهای موجود در سایت ASR را مرور می کردم هیت سینک های آب کروم شده محبوب من بود). توان خروجی Emitter II Exclusive برابر است با ۲۵۰ وات در ۸ اهم، ۵۰۰ وات در ۴ اهم، ۹۰۰ وات در ۲ اهم و نهایتن ۱۴۰۰ وات در ۱ اهم، و در Class-AB عمل می کند. با در نظر گرفتن دو مدل بلندگویی که من به همراه ASR استفاده کردم که یکی مدل Orangutan O/93 از کمپانی دوور فیدلتی (با حساسیتی برابر با ۹۳ دسیبل و ۱۰ اهم امپدانس معمول) و QUAD ESL (با حساسیت پایین و بازه ی گسترده ئی از گزینه ها برای امپدانس، که معمولن با آمپلی فایرهای ترانزیستوری با توانی

مابین ۲۰ تا ۱۰۰ وات خوشنودتر است)، من باور داشتم که این حد از توان خروجی Emitter II برای سیستم من مسئله‌ی قابل توجهی نخواهد بود.

Setup

Installing the Emitter II Exclusive was no small chore, given the size and weight of the four enclosures, the smallness of my listening room, and the physical stiffness of the power-supply umbilicals. Gideon Schwartz and I wound up placing the three power-supply enclosures on the inner shelves of my Box Furniture rack—they barely fit—but the amplifier itself was too big to fit on the rack's top shelf and still leave room for my turntable, let alone my phono preamp and step-up transformer. Ultimately, we set the amp atop a half-height, half-width [Box Furniture rack](#) placed next to the main rack.

ست آپ شدن سیستم

راه اندازی Emitter II چندان تکلیف ساده‌ی نبود، با در نظر گرفتن ابعاد و وزن ۴ محفظه‌ی سیستم را تشکیل می‌دهند، کوچک بودن اتاق شنیداری ام، و سفتی فیزیکی سه بند ناف سنگین منابع تغذیه. من و گیدیون شوارتز سه یونیت منبع تغذیه‌ها و یک باطری را با زحمت داخل رک باکس فرنیچر من جا دادیم – آنها با فواصل مویی جا شدند – اما یونیت اصلی آمپلی فایر بزرگتر از آن بود که بتوان آنرا بالای رک قرار داد و باز هم جا برای ترنتیبل و فونو استیج و ست آپ ترانسفورمر باقی گذاشت. نهایتن، ما آمپلی فایر را روی یک رک دیگر با ارتفاع و عرض نصف ساخت باکس فرنیچر جا دادیم که کنار رک اصلی قرار داشت.

Another complication: The living/listening room of my 1936 house has relatively few electrical outlets, and only one double outlet on the wall behind my equipment rack. Each of the three power-supply boxes needs to be connected to the AC—the review system came with three of ASR's Magic AC Cords, in their standard 5' length—so we were forced to rely on my trusty AVOptions outlet strip, in contradiction to Friedrich Schaefer's advice to avoid extension cords of any sort. Later in the review period, Schaefer express-mailed three 14'-long Magic AC Cords, but even those weren't long enough to reach the next-nearest available AC outlet. The AVOptions strip remained on duty.

یک مسئله‌ی غامض دیگر: اتاق پذیرایی / شنیداری خانه‌ی ساخت ۱۹۳۶ من متناسبین تعداد کمی پریز خروجی برق دارد، که شامل فقط یک پریز یک جفتی در پشت رک تجهیزاتم می‌شود. هر یک از یونیت‌های منبع تغذیه و یونیت پک باطری می‌بایست به برق AC متصل شوند - سیستم موضوع ریویو به همراه سه کابل مدل Magic AC ساخت ASR که هر یک ۱/۵ متر طول دارند برای من آورده شد - لذا مجبور شدم تا به چندراهی برق قابل اطمینانم از AVOption اتکا کنم، کاری که با توصیه‌ی فردریش شافر مبنی بر عدم استفاده از هرگونه کابل برق افزودنی در تضاد بود. جلوتر و در حین انجام این تست، آقای شافر سه کابل برق Magic AC با طول ۴/۵ متر را برایم با پست سفارشی ارسال کرد اما همچنان فاصله‌ی زیادی تا نزدیکترین پریز خروجی برق بود و کابل‌ها به اندازه کافی بلند نبودند. بنابراین چند راهی AVOption در طول تمام این تست در کار بود.

Listening

We began by listening to the [DeVore O/93s](#). I was immediately struck by an increase in top-end sparkle and air, compared to when the speakers were driven by my Shindo Laboratory [preamp](#) and [power amp](#). Perhaps for that reason, the ASR made my system sound bigger with some recordings—this was not consistent across all of the listening I did with the ASR-DeVore combination, but never did that combination sound *smaller* than when I used

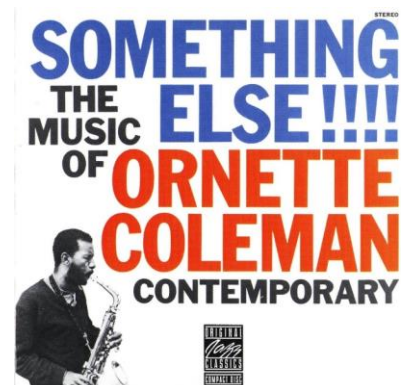
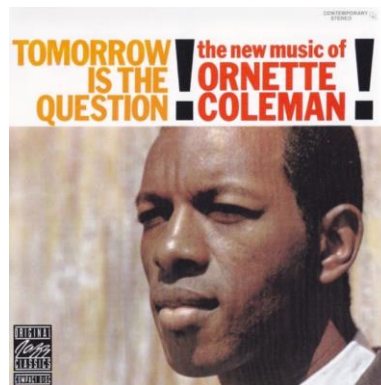
the Shindos. Also with the DeVores, the ASR didn't squeeze out the same degree of timbral-color saturation as the Shindos, from any recording. But the ASR never sounded colorless or gray; indeed, after only an hour of warm-up, this transistor amp provided a very good sense of flesh and blood: Instruments and singers seemed enthused with life.

جلسه ی شنیدن

ما شنیدن صدای Emitter II را با بلندگوهای DeVore O/93 شروع کردیم. فورن من تحت تاثیر افزایش چشمگیر در حس هوای باز و جزئیات در جرقه های فرکانس بالا قرار گرفتن، به ویژه در مقایسه با زمانیکه همین بلندگوها را با پری آمپلی فایر و پاور آمپلی فایر Shindo Lab درایو می کردم. شاید به همین دلیل، ASR صدای سیستم من را با برخی از آثار ضبط شده ی خاص حجیم تر و بزرگتر می ساخت - این ویژه گی در تمام آثاری که با ترکیب ASR-DeVore شنیدم یکسان نبود، اما صدای این ترکیب هرگز کوچکتر از زمانیکه از سیستم های Shindo استفاده می کردم نبود. اما در قیاس با سیستم های شنیدو، ASR به اندازه ی کافی انسجام رنگ-پوسته را از آثاری که می شنیدم عصاره گیری نمی کرد. گرچه ASR هیچگاه بی رنگ و خاکستری صدا نمی دهد؛ در واقع، پس از فقط یک ساعت گرم شدن، آمپلی فایر ترانزیستوری حس مطلوبی از گوشت و خون را فراهم نمود: سازها و خواننده ها گویی از زندگی سرشار شده بودند.

Notably, with such numbers as "Lorraine," from Ornette Coleman's *Tomorrow Is the Question!* (LP, Contemporary S7569), and "Shot from Guns," from Country Cooking's *14 Bluegrass Instrumentals* (LP, Rounder 006), the ASR was no less capable than my Shindos of sounding spontaneous—even raucous—when called for. The Emitter II didn't filter out the music's rough edges; with improvised music in particular, it left intact all the edge-of-the-seat randomness. And as for communicating the music's sense of touch, the differences between the Shindos and the ASR presented a *Roshomon*-like narrative comprising different versions of the same stories. Through the tubed Shindos, Tony Trischka's banjo picking on the Country Cooking LP leapt more to the fore. Yet the solid-state ASR gave a better account of the force behind Shelly Manne's floor-tom and bass-drum strokes on the Coleman album—likewise the force behind drummer Billy Higgins's brief solo flourishes in "Angel Voice," from Coleman's *Something Else!!!!* (LP, Contemporary S7551).

نکته ی قابل ذکر اینکه، با وجود این تعداد از آثار ضبط شده (صفحه ی وینیل) برای شنیدن از جمله قطعه ی "Lorraine" از آلبوم *Tomorrow is the question!* (فردا سوال است!) از اورنت کلمن (LP, Contemporary S7569)، و قطعه ی "Shot from Guns" از آلبوم بی کلام *Country Cooking* (14 Bluegrass Instrumental) (LP, Rounder 006)، آمپلی فایر ASR در ارائه ی صدایی خود انگیز - حتی پر زرق و برق - به ویژه در جایی که به آنها نیاز بود هیچ کاستی ئی نسبت به سیستم شیندوی خودم نداشت. آمپلی فایر Emitter II لبه های ضخمت موسیقی را از سر تا ته فیلتر نمی کرد؛ به ویژه هنگام شنیدن موسیقی های بداهه نوازی، تمامی لحظات شگفت انگیز که شنونده را به جلوی صندلی می کشاند را دست نخورده و بکرها می کند.

و درباره ایجاد رابطه با حس لمس موسیقی، تفاوت مابین شیندو و ASR تداعی کننده ی روایتی شبیه به فیلم راشومون است (مترجم- اثر جاودانه ئی از آکیرا کوروساوا کارگردان شهیر و فقید ژاپنی) که شامل می شود بر چند روایت متفاوت از یک داستان واحد. صدای عبور کرده از شیندوهای لامپی، مضراب های بانجوی تونی تریشکا در صفحه ی Country Cooking را کمی پیش کشیده شده تر پخش می کند. اما همچنان ASR ترانزیستوری به نیروی پشت ضربه های باس درام و فلور تام شلی مانه از آلبوم گلن هویت و شخصیت بهتری می بخشید- دقیقن مشابه همین، نیروی پشت نواختن درام تکنوازی کوتاه بیلی هیگینز، در قطعه ی "Angel Voice" از آلبوم *Something Else!!!* (چیزی دیگر!!!) از اورنت کلن (LP, Contemporary S7551)، می شکفد و جوانه می زند.

Both the Shindos and the ASR had the ability to bring the DeVore O/93s to life—to make the music sound awake and immediate and convincing, albeit in slightly different-sounding ways. That said, the Shindo preamp and amp did a better job of getting across the *sweep* of orchestral music, and of communicating not only the sizes of orchestras, but a sort of humanness in the ensemble playing that's hard to describe, but that kept me hanging on tighter to every note. This was notable while listening to the famously good-sounding recording of Falla's *The Three-Cornered Hat* by Ernest Ansermet and the Swiss Romande Orchestra (LP, London CS 6224). With the ASR steering the DeVores through those sinuous melodies, the music was still effective and enjoyable: the positions of solo singers were clearer, and the castanets and xylophone seemed to come from farther back on a deeper stage. Nonetheless, I found this performance more involving with the Shindos.

هر دو مجموعه ی شیندو و ASR این قابلیت را داشتند که بلندگوهای DeVore O/93 را به زندگی بیاورند - برای آنکه موسیقی را سرحال و سریع و قانع کننده بازتولید می کنند، هرچند با اندکی تفاوت در روشهای صدا دهی. اما گفتنی است که پری و پاور آمپلی فایر شیندو طی رفت و برگشت های موسیقی ارکسترال کار بهتری از خود نشان می دادند، و در برقراری ارتباط نه تنها با ابعاد ارکسترها، بلکه با نوعی از بازتاب حس انسانی نوازندگی ارکستر مجلسی که توضیحش دشوار است، اما آن صدا چیزی بود که من را نت به نت همراه موسیقی نگاه می داشت. این امر در هنگام شنیدن اثری که به کیفیت خوب ضبطش معروف است یعنی *The Three Cornered Hat* (کلاه سه گوش) از فاللا به رهبری ارنست آنسرمت و اجرای ارکستر سوییس رومانده (LP, London CS 6224) بیشتر

به چشم می آمد. صدای سازهای زهی در ASR و پس از عبور از آن ملودی های سینوسی بلندگوهای DeVore، موسیقی همچنان تاثیرگذار و لذت بخش بود: موقعیت خواننده های تکخوان تمیزتر و شفافتر بود، و صدای قاشقک و زیلوفون به نظر از عقب صحنه ئی عمیقتر از پیش به گوش می رسید. با این حال، من پخش این اثر را با شیندوهایم خوشتر یافتم.

Switching speakers

The time came to swap out the DeVores for my well-worn [Quad ESLs](#), which had been charging up for a few days while tucked away in the corners of my room. I'd heard anecdotal reports of other Quad lovers—Chesky Records' David Chesky among them—getting good results with ASR amplification, so the pairing seemed a must. But because my Shindo Haut-Brion amplifier is *not* a good partner for the Quad—it lacks the global feedback necessary for a tube amplifier to accommodate the ESL's wide-ranging impedance curve (3–33 ohms) and overall capacitive nature—direct comparisons weren't practical.

تعویض بلندگوها

زمان جا به جا کردن بلندگوهای DeVore با بلندگوهای حسابی کار کرده ی QUAD ESL فرا رسید، که برای چند روزی جمع شده و کنار اتاقم جای گرفته بودند. من گزارشهای متعددی چه بصورت نوشته یا بصورت شفاهی دریافت کرده ام از دیگر عاشقان کواد - شامل دکتر دیوید چسکی از چسکی رکوردز - که نتیجه ی خوبی را از آمپلی فایرهای ASR در کنار ESL گرفته اند، لذا جفت کردن آنها (ASR و Quad ESL) به نظر یک امر بایسته می رسید. اما از آنجاکه آمپلی فایر شیندو مدل Haut-Brion هرگز همراه خوبی برای کوادها نبوده - به دلیل نداشتن فیدبک لازم برای یک آمپلی فایر لامپی تا بتواند به منحنی گسترده ی امپدانس های ESL (از ۳ تا ۳۳ اهم) و خاصیت خازنی کلی آن پاسخ دهد - بنابراین مقایسه مستقیم آن با ASR عملی نیست.

In general, with the ASR driving them, I heard the snappiest bass I've ever heard from my ESLs. More than that, there was flesh and blood. There was momentum. And there was, in abundance, that hear-around thing: the combined forces of good old-fashioned clarity, and an absence of the electronic gunk that too often fills the spaces between the notes where nothing ought to be.

بصورت کلی، وقتی که با ASR بلندگوهای کواد را درایو کردم، من سرزنده ترین صدای باسی که تاکنون از ESL هایم بیرون آمده را شنیدم. حتی بیش از آن، صدا دارای گوشت و خون بود. صدا سرشار از تکانه بود. و همچنین چیزی که صدا به وفور از خود نشان می داد، ترکیبی از نوعی نیرو در شفافیت آنهم به سبک قدیم، و عدم وجود هرگونه نویز و ناخالصی الکترونیکی ئی بود که اغلب فواصل خالی مابین نت ها را پر می کنند – جایی که اصولن نباید هیچ صدایی وجود داشته باشد.

Surprisingly, the touch and impact I'd heard with the ASR-DeVore combination was little diminished through the ESLs, and very satisfying. Granted, this was in a small room, with the speakers and furniture positioned for nearfield listening (I sat about 7' from the center of each Quad), and the DeVores are capable of sounding much more forceful with recordings that suffer less compression, and of doing so in a larger space and for a larger audience. Yet when I played "Narrow Escape," from Ray LaMontagne's *Trouble* (LP, Sony Legacy 86697 39844 1)—a pop recording with an absolutely amazing drum sound—I didn't find the reproduction at all lacking.

به نحو غافلگیر کننده ئی، آن لمس و اثری که در صدای ASR-DeVore به گوشم میرسید در قیاس با صدای ESL رنگ باخت، و این صدا (ASR-ESL) بسیار رضایت بخش تر بود. با توجه به اینکه، اتاق شنیداری من کوچک است، با فرم چیدمان مبلمان به منظور گوش سپردن به موسیقی در فاصله ی نزدیک (من حدود ۳/۵ متری مرکز فاصله ی بین دو باند کواد نشسته بودم)، و این در حالیست که بلندگوهای DeVore قابلیت صدا دهی بسیار نیرومندتری دارند به ویژه با آثاری که ضبط آنها کمتر از فشرده سازی یا کمپرشن آسیب دیده باشند، و این کار را در فضاهای بزرگتر و برای تعداد بیشتری از شنوندگان به خوبی انجام می دهند. با این وجود وقتی که من قطعه ی "Narrow Escape" از آلبوم *Trouble* اثر ری لامونتانه (LP, Sony Legacy 86697 39844 1) - یک آلبوم سبک پاپ با صدای یقین شگفت انگیزِ درامز - من هیچ کم و کسری ئی را در بازتولید اصوات نیافتم.

That snare drum, which seems to have been mic-ed somewhat distantly, had its snares engaged, but loosely—a sound we've probably all heard live a hundred times. But this recording captures that sound with Polaroid-caliber awkward truthfulness, and the ASR made that enjoyably clear. On every one of the occasional passing beats when the drummer struck or rolled one of his sticks on the floor-tom head, the sound was breathtakingly deep, touch-y, and surprisingly uncompressed.

صدای آن درام اسنیر (مترجم) - طبل زه دار نسبتن کوچک که در مقابل نوازنده درامز قرار می گیرد و اغلب با شدت استیک را روی آن می کوبد، که به نظر می رسد با میکروفون گذاری فاصله دار ضبط شده است، توامان هم درگیر و هم رها بود - صدایی که همه ما به دفعات در صدها اجرای

زنده ی موسیقی شنیده ایم. اما ضبط این اثر به نحوی بوده که تمامی این ویژه گی های صوتی را با صداقتی فاقد ظرافتهای پولاریو کالیبر به دام انداخته است، و سیستم ASR این خصیصه را به شکلی لذت بخش شفاف و پاکیزه ساخت. در تمامی موقعیت های بیت های گذرا به ویژه وقتی که نوازنده ی درامز با شدت بیشتری می نواخت یا درام رول می کرد در حالیکه یکی از استیک هایش روی سر فلور-تام (مترجم - طبل بزرگی که روی زمین قرار می گیرد و صدای بمی دارد) قرار داشت، صدا به طرز نفسگیری عمیق، آکنده از حس لمس، و به شکل غافلگیر کننده ئی غیر فشرده (Uncompressed) بود.

All of the above was with the Sentec phono preamp connected to the ASR's Direct input—which I followed up by using my lingering review loaner of the [HoloAudio Spring "Kitsuné Tuned Edition" Level 3 DAC](#) into the same inputs. (According to the ASR's operating manual, because the Direct inputs bypass the source-selector switch, the user should connect his or her sources either to inputs 1–6 *or* to D—but never to both, as that might result in the amplification of signals from two sources at one time, which will sound awful and perhaps even do a bit of damage.) Through this combination—new HoloAudio, new ASR, and 61-year-old Quads—an AIFF file of Hot Rize performing the late Hazel Dickens's "Won't You Come and Sing for Me," from the band's *So Long of a Journey* (CD, Sugar Hill SUG-CD-3943), was musically and sonically stunning. Spatially, the voices were believably arrayed—in the choruses, it was easy to picture lead singer Tim O'Brien and harmony singers Pete Wernick, Nick Forster, and the late Charles Sawtelle all closing in on the single omni vocal mike. And when Wernick's banjo solo rang out from stage right, the effect was electrifying. It's one of the nicest examples I've heard of stereo trickery serving rather than distracting from the musical message. And this from *Quads*.

تمامی مراحل تستهای بالا را با استفاده از یک فونو استیج برند Sentec که به ورودی Direct یا مستقیم ASR متصل شده بود انجام دادم - اما در ادامه به سراغ دیگر کامپننتی رفتم که برای این تست امانت گرفته بودم و در صف انتظار نگاه داشته بودم، یعنی یک دک مدل "Kitsuné Tuned Edition" Level 3 ساخت کمپانی HoloAudio، و آنرا به همان ورودی متصل کردم. (بنا بر توضیحات دفترچه راهنمای Emitter II، از آنجاکه ورودی مستقیم یا دایرکت در واقع سویچ انتخاب

سورس ها را دور می زند، کاربر می بایست از بین ورودی های 6-1 یا ورودی دایرکت یکی را برای اتصال سورس هایش انتخاب کند۔ اما هرگز از هر دو با هم استفاده نکند، چرا که این کار موجب می گردد تا فرآیند تقویت صدا بر روی هر دو سیگنال بصورت همزمان اعمال شود، که نتیجه ی آن صدایی ناخوشایند و شاید کمی هم آسیب رسان باشد.) با این ترکیب تازه – شامل دک جدید از HoloAudio، آمپلی فایر ASR جدید، و بلندگوهای ۶۱ ساله ی Quad ESL خودم – یک فایل صوتی دیجیتالی با فورمت AIFF (مترجم۔ فورمتی غیر فشرده و با کیفیت مطلوب از منظر اودیوفایلی) از آلبوم *So Long of a Journey* گروه Hot Rize که قطعه ی "Won't You Come and Sing for Me," از هیزل دیکنز فقید را اجرا می کنند (CD, Sugar Hill SUG-CD-3943)، چه از نظر موزیکالیتته و چه از منظر ویژه گی های صوتی حیرت آور بود. به لحاظ حس سه بعدی از فضا، صدای خواننده ها به نحو باورپذیری در جای خود قرار داشته و مرتب بودند – در قسمت های همخوانی یا کوروس، به راحتی میشد خواننده ی اصلی تیم اوپریان و خواننده های هارمونی یعنی پیت ورنیک، نیک فورستر، و چارلز سائوتل فقید که همگی گرد یک میکروفون اومنی۔ ووکال می خواندند، را تصور نمود. و وقتیکه قطعه ی تکنوازی بانجوی ورنیک از سمت راست صحنه مثل زنگ صدا می داد، تاثیری بس هیجان آور به همراه داشت. این یکی از نیکترین نمونه های تردستی استریو است که بیش از آن که گیج کننده باشد بیشتر و بیشتر پیام موسیقی را عرضه و خدمتگذاری میکند.

Julie Miller's "Ellis County," from her and Buddy Miller's *Written in Chalk* (AIFF from CD, New West NW6158), also has well-recorded drums, including a great moment at the beginning when the drummer tightens his snares just a little bit late for the first stroke, then gets a hair-raising *whap* out of the next. The ASR-Quad combo made that moment sing with believable tone and, again, a surprising amount of force. The piano, acoustic guitar, and harmonium in this track were sweetly colorful and richly textured, and the Millers' voices sounded altogether more real than I'd ever heard them: there was a sense of the singers' physicality behind every note. The performance was so effective that, at one point in the song, when the Millers sing a certain line, I found myself crying.

قطعه ی "Ellis County" از آلبوم *Written in Chalk* از جولی و بادی میلر که توسط جولی میلر نوشته شده است (AIFF from CD, New West NW6158)، همچنین ضبط بسیار خوبی برای صدای سازهای کوبه ئی داشته است، از جمله لحظه ی کوتاهی در آغاز آلبوم جاییکه نوازنده ی درامز با کمی تاخیر تعمدی زه دور طبل اسنیر را محکم می کند قبل از آنکه اولین ضربه را بنوازد،

که اثری مو-به-تن-سیخ-گن دارد بویژه زمانیکه با یک صدای ووپ مانند به سراغ ضربه ی بعدی می رود. ترکیب Quad-ASR آن لحظه را با تونهایی باورپذیر چهچهه می زد و، دوباره، میزان حیرت آوری از نیرو و توان پشت اجرا بود. اصوات پیانو، گیتار آکوستیک، و سازدهنی در این قطعه به شیرینی و غنای تمام بافت گرفته بودند، و صدای خواندن میلرها نیز روی هم رفته واقعی تر از هر زمانی به گوشم می رسد: یک حس فیزیکی از حضور خواننده ها پشت یکایک نت ها وجود داشت. پرفورمنس این ست آپ چنان اثرگذار بود که، در یک نقطه از آهنگ، وقتی میلرها مشغول خواندن یک خط مشخص از شعرشان بودند، خود را در حال گریستن یافتیم!

Around that time, my wife, Janet, came in and sat down on the couch to listen. A minute or so into "So Real," from Jeff Buckley's *Grace*, she said, "I have to tell you, this really sounds fantastic." I replied that, if God ordered me to have no other speakers but Quad ESLs for the rest of my life, I'd buy a smaller, one-box version of the Emitter II in a heartbeat. If such a thing existed.

در همین حین، همسر، جنیت، وارد شد و روی کاناپه نشست تا به موسیقی گوش دهد. دقایقی بعد و در حالیکه قطعه ی "So Real" از آلبوم *Grace* اثر جف باکلی پخش می شد، گفت: "باید به تو بگویم، این سیستم حقیقتن صدایی شگفت انگیز دارد." من نیز پاسخ دادم، اگر خدا امر میکرد که تا پایان حیاتم هیچ بلندگوی دیگری به غیر از Quad ESL نداشته باشم، (آنگاه) من به یک چشم به هم زدن یک ورژن کوچکتر تک یونیتی از Emitter II Exclusive را می خریدم. البته اگر چنین چیزی وجود خارجی می داشت!

Conclusions & Techno-Psychological Analysis

Weeks passed. The sound of the ASR-Quad combination further ingratiated itself, aided by what seemed an opening up of the sound in the treble range: no doubt the amp was still running in. One of the last pages of notes I took on the ASR preserves this observation, made one Saturday morning: *This just gets better and better.*

نتیجه گیری و تجزیه و تحلیل فنی-روانشناختی

هفته ها گذشت. صدای ترکیب ASR-Quad بیشترین نظر را به خود جلب نمود، که از چیزی که به ظاهر نوعی باز کردن صدا در ناحیه ی تریبل بود، کمک می گرفت: اما شکی نیست که این آمپلی فایر بود که اجرا را در دست داشت. یکی از یادداشتهای پایانی ئی که درباره ی ASR برداشتم این مشاهدات را به بهترین شکل بیان می کند، در یک صبح شنبه: "این صدا همواره بهتر و بهتر می شود".

Pressed to sum up the Emitter II Exclusive in a sentence or two, I'd call it a very complex product that somehow manages to sound very simple. I mean that in the best possible way. The ASR's sound was open, clear, and as inviting as an oasis, while sounding meaty, colorful, and never dry or harsh.

فشرده جمع بندی می کنم که Emitter II Exclusive در یک یا دو جمله؛ آنرا محصولی بسیار پیچیده می خوانم که به نحوی توانسته بسیار ساده صدا دهد. اما منظورم در عالیترین شکل ممکن است. صدای ASR باز و فراخ، پاک و تمیز، و به مانند واحه ئی آباد در دل بیابان طلبنده و پذیراست، در حالیکه صدایی گوشت دار، محکم و خوش رنگ دارد که هرگز خشک و خشن نیست.

During my time with the Emitter II Exclusive, I tried comparing the sound of its Direct input with the sound of input 4, and input 4 with the sound of input 2. The differences were so tiny that I felt silly for wasting my time on sound instead of focusing on the music. (Still: Through the Direct input, voices and instruments seemed to step forward an inch or two, as those sounds seem to do when a component is switched from inverted to correct signal polarity.) For the same reason, I stayed with ASR's factory-default input impedance (22k ohms)—not to mention the factory-default volume setting at which the amp switches automatically from energy-saving mode to full-power mode, the factory-default setting for a high-frequency compensation circuit that increases amplifier stability into difficult loads, and the factory-default display-brightness setting. Nor did I play around with the remote, buttons on which allow the user to set all inputs so that no source is louder or quieter than the rest, and to adjust channel balance, and so forth.

طی زمانیکه با Emitter II سپری کردم، من تلاش نمودم تا صدای ورودی Direct را با ورودی 4 و سپس 4 را با 2 مقایسه کنم. تفاوت به اندازه ئی مختصر بود که آنرا کاری بیهوده یافتم که بخواهم وقتم را صرف مسائل فنی صدا کنم به جای آنکه بنشینم و موسیقی گوش کنم. (اما هنوز هم: با استفاده از ورودی دایرکت، صدای خواننده ها و سازها به نظر چند سانتیمتری پیش آمده تر به گوش میرسیدند، مثل کاری که اینگونه اصوات، در زمان سویچ کردن کامپننت از وضعیت معکوس به پولاریته ی صحیح سیگنال، انجام می دهند.) به همین منظور، من امیدانس ورودی ASR را در

وضعیت تعریف کارخانه یعنی ۲۲ کیلو اهم نگاه داشتیم - و البته لازم به ذکر نیست که همین کار را در رابطه با تنظیم کارخانه ی میزان کنترل ولوم که معین می کند در چه ولومی سیستم ذخیره ی انرژی از کار افتاده و آمپلی فایر با تمام توانش عمل کند، تنظیم کارخانه برای یک مدار جبران بسامدهای بالا که پایداری آمپلی فایر را در هنگام وجود بار زیاد افزایش می دهد، و تنظیم کارخانه برای میزان روشنایی صفحه ی نمایش جلو. و نه اینکه دور و بر آن دستگاه کنترل از راه دور پرسه زدم، و آن دکمه هایی که فشردن هر یک به کاربر امکان می دهد تا تمامی دستورات و تنظیمات را به Emitter وارد کند از جمله اعمال تنظیم برای شدت صدای هر یک از ورودی ها که باعث می شود هیچ یک از سورها با صدایی بلندتر یا کمتر از دیگری پخش نشود، و برای تنظیم بالانس صدای چپ و راست، و غیره.

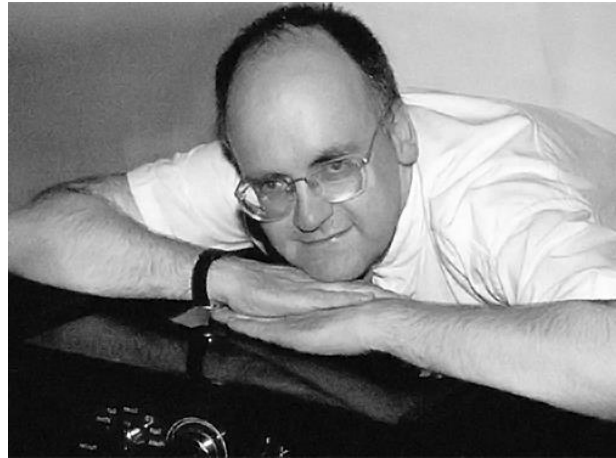
In terms of user functions, there's even more that the ASR can do: page after page of more. As my colleagues know I'm fond of saying, this is a review, not an owner's manual, and the only people who want or need the latter are those who already have the product in front of them. Suffice it to say, the Emitter II Exclusive is more than just a great-sounding, distinctly musical-sounding amp—it's a well-thought-out product with a massive amount of documentation.

از نظر کاربرد برای کاربران، در واقع هنوز کارهای زیادی هست که ASR قادر به انجامشان است: صفحه بعد از صفحه از عملکردها و کاربری های بیشتر سخن گفته شده. همانطور که همکارانم هم میدانند من معروفم به این گفته، که ریویو یک ریویو است، دفترچه ی راهنما نیست، و تنها کسانی مایل به خواندن دومی هستند (دفترچه راهنما) که قطعاً تا حالا خود آن کامپنت را خریده و در مقابل شان دارند. همین بس که، آمپلی فایر Emitter II Exclusive بسیار فراتر از یک سیستم با صدایی عالی، و متمایز از نظر موزیکالیته است - این یک محصول بسیار زیرکانه و سرشار از فکر و تعمق است که به همراه حجم زیادی از مستندات به دست کاربر می رسد.

There's just so much one can say in 4000 words. Still, something about this very distinctive amplifier brought out the techno-psychologist in me. The ASR amp strikes me as the product of someone who has, throughout his life, given a great deal of thought to the playback of recorded music, and has consequently developed for himself an *intense* approach to listening. This person is thorough, detail-oriented, and probably punctual. As a child, he

no doubt spent a lot of time listening to records with friends and/or members of his extended family, and paid close attention to their listening styles as well as to the details of their playback gear. His passion for music was probably nourished by borrowing records from his fellow listeners, and he was surely generous in lending out his own records.

موضوع اینست، حرفها آنقدر فراوانند که به سختی می توان در ۴۰۰۰ کلمه خلاصه شان کرد. اما، چیزی درباره ی این آمپلی فایر بسیار متمایز قضیه ی فنی-روانشناختی را در ذهنم پیش کشید. آمپلی فایر ASR در نظرم محصول فردی است که، در تمام طول زندگی اش، حجم بسیار زیادی از افکارش را به مسئله ی بازپخش موسیقی های ضبط شده اختصاص داده، و متعاقب آن برای خود دشوارترین راه رسیدن به شنیدن صحیح را

ابداع نموده است. این شخص بسیار دقیق، معطوف به جزئیات، و احتمالان در بیان و شرح امور نیز تا سر حد امکان ثابت قدم و سرشار از دقت است. در دوران کودکی، بدون شک زمان زیادی را صرف گوش سپردن به موسیقی همراه با دوستان و/یا اعضای خانواده اش کرده است، و توجه فراوانی را معطوف درک نحوه و سبک شنیدن آنها نموده به همان اندازه که با دقت به جزئیات ادواتی که برای بازپخش موسیقی های ضبط شده به کار می رفته توجه داشته است. اشتیاق او به موسیقی به احتمال با امانت گرفتن صفحه وینیل های دیگر دوستانش تغذیه شده، و یقین خود او نیز در امانت دادن صفحه هایش بی دیگران دست و دل باز بوده است.

These qualities are apparent because this product is both unapproachable—it is very big, very heavy, very expensive, and perhaps not easy to find in most parts of the world—yet uniquely attractive, and loaded with features designed to *accommodate*. The operating manual supplied with the Emitter II Exclusive follows the same pattern: It is long (24 pages without a lot of blank space between the paragraphs) and very, very dense. Yet, like almost every facet of the amp itself, its every page shouts *I've made this just for you and I really hope you'll like it.*

I did.

همه ی این کیفیت ها بسیار بدیهی اند چرا که حقیقتن این محصول غیر قابل دسترسی است – (زیرا) بسیار بزرگ است، بسیار سنگین است، خیلی گران است، و احتمالن در بسیاری از نقاط جهان قابل یافت شدن نیست⁺ – اما همچنان جذابیتش بی همتاست، و انباشته است از ویژه گی ها و کاربری هایی که همه به منظور خدمت رسانی و تسهیل امور طراحی شده اند. حتی دفترچه ی راهنمایی که به همراه Emitter II ارائه می شود نیز از همین الگو تبعیت کرده است: این دفترچه ئی است طولانی (۲۴ صفحه بدون فواصل خالی زیاد ما بین پاراگراف ها) و بسیار بسیار منسجم و پر از مطلب. اما همچنان، به مانند تمام چهره هایی که از خود آمپلی فایر دیده ایم، هر صفحه از این دفترچه ی راهنما فریاد می زند: من این را فقط برای تو ساخته ام و حقیقتن آرزومندم از آن خوشتر بیاید.

من که خوشم آمد.

I wasn't kidding when I said I'd probably buy this amp if I had the money and the room—special emphasis on the latter, seeing as how big houses are even more expensive than big amplifiers. And this amp requires a *lot* of space. It didn't run at all hot, and none of its four boxes made even a mouse's sigh of noise. But you'll want access to its rear panel, for plugging and unplugging different sources as needed. You'll also want to unplug those power supplies from time to time—during thunderstorms, or when you have to clean them—and all those umbilicals are heavy and inflexible, the power cords almost as much so. These are not products that can be squeezed into a rack of modest size, with their rear panels a couple of inches from the wall behind them. They need room.

من هرگز شوخی نمی کردم وقتیکه گفتم اگر جا و پول کافی داشتم حتمن این آمپلی فایر را می خریدم – بویژه اولی که مشکل بزرگی است، با دیدن اینکه خانه های بزرگ چقدر از آمپلی فایرهای بزرگ گرانترند. و این آمپلی فایر به فضای زیادی نیاز دارد. این سیستم هرگز خیلی گرم نمی شود، و هیچ یک از چهار یونیت آن به اندازه ی نفسِ موش هم نویز و صدا ندارند. اما شما نیاز دارید که برای اتصال سورس ها در مواقع لزوم به پشت سیستم دسترسی داشته باشید. حتی در هنگام بروز طوفان و صاعقه و یا برای نظافت دستگاه ها شما مجبور می شوید که کابل های برق را از پریز خارج کنید – و آن کابل های سنگین و غیر منعطف متصل به یونیت اصلی، و کابل های برق اصلی که آنها هم بسیار قطورند. این محصولی نیست که بتوان در یک رک با ابعاد متعادل چپاندش، در حالیکه پانل پشتی فقط چند سانتیمتر تا دیوار فاصله داشته باشد. این آمپلی فایر جا می خواهد.

The ASR Emitter II Exclusive is unlike any other audio product of my experience—and I've experienced a lot. I can't recall a single other product designed and built with so much *love*—not for everyone, but for the relatively few listeners at whom it is aimed. It's like the lover whom not everyone finds attractive, or compelling, or companionable—yet in the heart of that lover's intended, no one else will do.

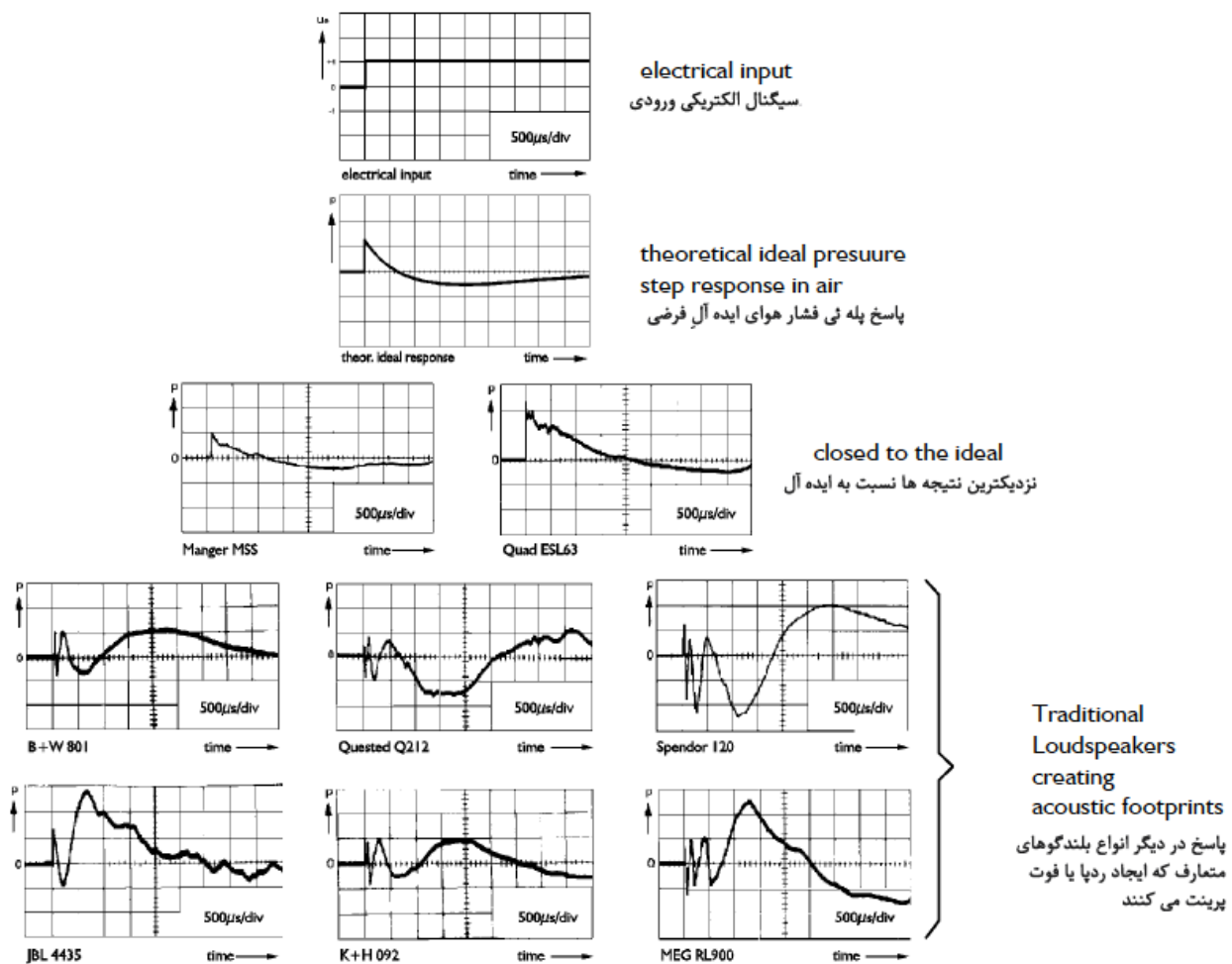
آمپلی فایر ASR Emitter II Exclusive به هیچ یک از محصولات که تاکنون تجربه کرده ام شباهتی ندارد - و البته من تجربه های فراوانی داشته ام. من نمی توانم هیچ محصول دیگری را به یاد آورم که با این اندازه از عشق طراحی و ساخته شده باشد - ولی نه برای همه، بلکه متناسب برای افراد کم تعدادی که چنین امر مهمی برایشان یک هدف است. این مانند معشوقی است که هر کسی او را جذاب، یا متقاعد کننده، یا حتی قابل معاشرت نمی یابدش - دلبری را فقط با آنکسی که قصد عاشق شدن دارد می کند، و نه با شخص دیگری. - پایان

ترجمه: وحید صفوی زاده

+ شرکت آوین آوا آرتا مفتخر است که جزء نخستین شرکتهایی بوده که عهده دار نمایندگی ASR در یک کشور غیر از آلمان، یعنی برای ایران، شده و اینک بیش از ۱۰ سال از انجام این تعهد می گذرد. طی این سنوات تعداد قابل توجهی از انواع محصولات ASR شامل Emitter I & II Exclusive Version Blue، Basis Exclusive، Battery Phono Stage، Mini Basis Phono Stage را به علاقه مندان ایرانی عرضه نموده است. در همین راستا کلیه ی خدمات فنی شامل ارائه و نصب کیت های ارتقاء سیستم، تعویض پک باتری و دیگر انواع سرویس های مرتبط از سوی شرکت آوین آوا آرتا به کاربران عرضه شده است. با کمال افتخار کلیه ی این خدمات همچنان پابرجا می باشند.

✚ مترجم - لازم به یادآوری است که بلندگوی Quad ESL که در این ریویو مورد استفاده قرار گرفت یک نمونه از بلندگوهای الکترو-استاتیک به شمار می رود که در سال ۱۹۶۳ تولید و نزد بسیاری از اودیوفایلهای نسل قدیم محبوبیت زیادی داشته و دارد. در همین راستا، آقای ژوزف منگر فقید، برای ابداع و تولید محصول بی همتای خود، یعنی ترنسدیوسرهای صوتی منگر (MSW)، به پرفورمنس این بلندگوی خاص به عنوان یک مرجع قابل قبول توجه ویژه داشته و نهایتن توانسته است از یونیت ابداعی خود پاسخی صحیحتر و بهتر را بگیرد. نمودارهای زیر مختصرن این آزمایشات و نتایج آنها را شرح می دهد:

از همینرو شرکت آوین آوا آرتا، بنا به پیشنهاد خانم دانیلا منگر، آمپلی فایرهای ASR را بعنوان همراهانی شایسته و هماهنگ با بهترین محصولات ساخت منگر، شامل ZeroBox 107 و ZeroBox 103/3، به دست کاربران این بلندگوهای کم نظیر رساند و از سال ۲۰۰۷ بصورت رسمی شروع به همکاری با آقای فردریش شافر و کمپانی خوش نام وی، ASR Audio Systeme، نمود.

اطلاعات بیشتر درباره ی محصولات ASR و دیگر برندهای ما را در وبسایت www.avinava.com مطالعه فرمایید.